

borg Amts 2den Valgfreds, at en saadan Erklæring dog Intet betød, der var andre Data, hvoraf man sluttede sig til Sagens Realitet; men saa er det jo ikke mig og min Dmtale af dette, som denne Beskyldning træffer, saa er det jo den, der først har fremsat denne Bemærkning. Hvorfor kom han da frem med den paa den Maade? Han meente jo, at en yderligere Erklæring over den første Erklæring var ligegyldig, ikke paa Grund af dens Overflødighed, men paa Grund af, at den første var afgjørende, saa at den anden ikke fortjente, at man gjorde sig Umage for at faae den. Jeg har for min Person med Hensyn til mit Forsvar ikke tillagt den en større Betydning, end den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (D. Müller) tillagde den med Hensyn til sit Forsvar. Naar den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds først omtalte den Erklæring om en Mand, som søgte fri Proces, at det var en trættefjær Person, og at hans Sag var slet, og naar saa, efterat jeg havde yttret mig angaaende dette, den ærede Rigsdagsmand sagde: ja, saaledes lod Erklæringen ikke, saa bliver det visstelig den ærede Rigsdagsmands egen Sag, thi saa er det ham, der ikke har udtrykt sig tydeligt om, hvorledes Erklæringen virkelig lod. Jeg skal dertil føie, at det forekommer mig tilstrækkelig godtgjort, at hvad enten Erklæringen har lydt saaledes, som den ærede Rigsdagsmand oprindeligt paastod, den lod, eller saaledes, som han senere vilde henforklare den, saa betyder den i Virkeligheden aldeles det Selvsamme. Der er kun eet Punkt endnu, som jeg ikke er istand til aldeles at forbigaae, uagtet det er berørt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), nemlig det, at den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds sagde: sæt nu, at det var sagt, at det var en trættefjær Person, hvad kan det saa nytte, han faaer det at vide. Han kan jo ikke bevise, at han ikke er trættefjær. Ja, det er en simpel Sætning, at Ingen kan bevise et Ikke-Factum. Det veed jeg nok, men det er jo netop det Alleruheldigste, at der skal kunne siges Ting om en Mand, som selv den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die

Valgfreds indrømmer ikke kunne modbevise, og at dette skal kunne siges af en Mand, uden at denne tilholdes at bevise det og strengt bevise det. Det er dog en gammel Sætning, at Beviset paaligger den, der gjør en Beskyldning. Den, der er kaldt en trættefjær Person, tilkommer det ingenlunde at bevise, at han ikke er en saadan, hvorimod den, der har kaldt ham saaledes, bør for Alvor holdes til at bevise, at hans Paastand er rigtig, og at han ikke uden Grund har fremsat denne Paastand.

Rampmann: Det er blot en enkelt Uttring, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), der har givet mig Foranledning til at begjære Ordet. Han yttrede nemlig, at Alt, hvad der foregaaer ved Forligsmægling, skal holdes hemmeligt, og, hvis der derfor ved Afgivelsen af Erklæringer støttes noget paa Forhandlinger for Forligelsescommissionen, saa er dette lovstridigt. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henvise til de Bestemmelser, som derom findes i Forordningen af 23de Marts 1827, der taler om, hvilke Data der skulle komme i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om at meddele nogen Bevilling til fri Proces. Blandt disse Data nævnes udtrykkelig, at det skal komme i Betragtning, om Bedkommende har vist sig villig til Forlig; jeg har ikke selve Forordningen ved Haanden, da den ikke findes paa den sædvanlige Plads, men det vil bestendes at være saaledes, som jeg har sagt, og vedkommende Dyrlighed er altsaa ikke alene berettiget, men endog forpligtet til i sin Erklæring over en saadan Ansøgning at anføre, hvorvidt Bedkommende under Forligsmæglingen har været villig til Forlig eller ikke. Forsaaavidt den ærede Rigsdagsmand har dvalet ved mine Uttringer om, at man i Almindelighed mundtlig aabent meddeelte vedkommende Andrager, hvad man meente om hans Ansøgning, og har udtalt, at det var forskjeligt efter Persons Anseelse, saa vil jeg blot tillade mig at henvise ham til mit 2den Dringsforslag, som gaaer ud paa, at Bedkommendes Ansøgning ubetinget og uden Hensyn til Persons Anseelse skal tilbageleveres den Paagjældende usorseglet, altsaa aabent (S. A. Han-